

"Onunla bunu bildik ki mütefavit derecede, kuvvet-i iman nisbetinde ruha bir hâlet verir. Ceset ruhla mültezdir, ruh vicdanla mütelezziz." ifadesinin izahını yapar mısınız?

"Ey aziz arkadaşım! İkinci yolumuzda, o nuranî tarikte bir hâleti hissettik. O hâletle oluyor hayat maden-i lezzet; âlâm olur lezâiz."

"Onunla bunu bildik ki mütefavit derecede, kuvvet-i iman nisbetinde ruha bir hâlet verir. Ceset ruhla mültezdir, ruh vicdanla mütelezziz."(1)

İnsan hayata ve olaylara iman penceresinden bakarsa, her şey lezzet ve saadet kaynağı haline dönüşüyor. Mesela; ölüm kafirin nazarında yokluk ve hiçliğe gitmek iken, müminin nazarında saadeti ebediyenin bir başlangıcı ve ebedi hayatın girişidir. Buna benzer binlerce olayda iman nazarı lezzet verirken, küfür nazarı azap veriyor.

İman, insan hayatında ne kadar kuvvet kazanmış ise; lezzet ve saadeti de o nispette kuvvet kazanır. Yani imanın kuvvetine göre hayattan lezzet alır insan.

İman, ekmek ve soğan gibi bir madde olmadığı için; maddi olmayan vicdan ve ruhta yerleşir ve kökleşir. Dolayısı ile imanla gelen saadet ve lezzet önce vicdanda tecelli eder, sonra ruha akseder, daha sonra ruhun vasıtası ile cesette tezahür eder.

İmandan gelen huzur, önce vicdanda yankı bulur; oradan ruha geçer, oradan da cesede sirayet eder. Tıpkı suyu içtiğimizde önce ağız ve yemek borularına, oradan da mideye, mide vasıtası ile sonra azalara vitamin olarak sirayet etmesi gibi.

Maddi lezzetlerde silsile kesiften nuraniye giderken; iman gibi manevi lezzetlerde durum aksine olup; nuraniden kesife doğru gider. Mesela; ahiret aleminin varlığı önce vicdanı lezzetlendirir, sonra ruha akseder, daha sonra da ince bir şekilde bedeni rahatlatır. Tahkiki iman sahiplerinin, maddeten de sağlıklı olmaları buna şahittir.

(1) bk. [Sözler, Lemeât](#).